

Miért keresitek a holtak között az élő?

„A hét első napján pedig kora hajnalban elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített illatszereket. A követ a sírbolt elöl elhengerítve találták, és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. Amikor emiatt tanácstalanul álltak, íme, két férfi lépett melléjük fénylő ruhában. Az asszonyok megrémültek, és a földre szegezték tekintetüket, de azok így szóltak hozzájuk: **Miért keresitek a holtak között az élő? Nincsen itt, hanem feltámadt.** Emlékezzetek vissza: megmondta nektek még Galileában, hogy az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia és megfeszíttetnie, de a harmadik napon fel kell támadnia. Ekkor visszaemlékeztek szavaira, és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek. A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak, de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik. Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és amikor behajolt, csak a lepedőket látta ott. Erre elment, és csodálkozott magában a történeten.”

Lukács 24:1-12.

A héten Jézus Krisztus utolsó napjaira emlékezett meg a világ. Az Úr Jézus virágvasárnapon vonult be Jeruzsálembe, amikor királyként fogadták. Néhány nap alatt viszont nagyot fordult a világ. Jézus Krisztus az Atya akaratát elfogadva, önmagát megalázva végigment egészen a keresztre. A saját tanítványai közül az egyik – aki 3 évig vele járt – árulta el, ami után elfogták. Igaztalan vádakkal elítélték és keresztre feszítették. A tanítványok az utolsó órákban elhagyták. Igaz volt rá az ige:

„Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfija, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.” Ézsaiás 53:3-6.

Az Úr Jézus **önként vette fel a bűneinket, mint igazi tökéletes, húsvéti áldozat.** Az egyetlen olyan személy volt, akit Isten elhagyott, pedig neki a legfontosabb az Atyával való kapcsolat volt.

A kereszthalála után arimátiai József Pilátustól elkérte a testét és egy sziklasírba helyezte. Nagypéntek után nagyszombaton a sírban volt. A következő napon mentek az asszonyok, hogy a holttestet bekenjék az akkori szokásoknak megfelelően. Ekkor meglepetés érte őket: a sírban nem az Úr Jézus testét találták, hanem egy angyalt, aki ezt mondta: **Miért keresitek a holtak között az élő? Nincsen itt, hanem feltámadt.**

Ilyen még nem történt: Jézus Krisztus legyőzve a halált feltámadt. Előre megmondta, hogy ez bekövetkezik majd, de mégis csodálkoztak. Hamarosan megjelent a tanítványainak is.

A világtörténelem legnagyobb eseménye történt, hiszen az Úr Jézus legyőzte a halált. Több dolog miatt is elmondhatjuk, hogy a keresztyén ember életében ez a legfontosabb: egy élő Ura van, aki miután meghalt a bűneinkért, feltámadt azért, hogy új életben járassunk. Nézzünk meg néhány dolgot, miért is volt ez fontos.

- ez teszi lehetővé, hogy **aki hisz Őbenne, annak a szívében ott éljen Jézus Krisztus: Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében 1. János 1:12.**
- Ő az, aki élhet bennünk, így a cselekedetek is megváltozhatnak: **a test gyümölcsei helyett a Szent Szellem gyümölcseit cselekedhetjük, hiszen Ő irányíthatja az életünket.**
- **A földbe esett gabonamag elhalt, és így sok gyümölcsöt termett,** ahogy az ige mondja: *Bizony, bizony, mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.* Azok, akik, hisznek őbenne, azok jelentik a termést! Sok hívő ember együtt dicsérheti Őt, járhat gyülekezetbe, és együtt világíthat a világban.

Kedves Gyerekek! Ma, húsvét első napján arra emlékezünk, hogy Jézus Krisztus nem maradt a halálban, hanem feltámadt. Élő Urunk van, aki ott ül az Atya Isten jobbán, és imádkozik értünk. Róla hallhattok, róla énekelhettek, őbenne hihettek. Nem kell őt a halottak között keresni, hiszen Ő feltámadt, és ma is hatalmas Úr. Rá bízhatjuk az életünket, és tudhatjuk, hogy az életünk ennek a gondoskodó, élő Úrnak kezében van.

Ámen